

hrbtu zaveže, ob vimenu pa se naj naredi par lukenj za cečke. Ti torej naj gledajo skozi prt, sicer bi pa težili ostalo vime in bi še sami se vtegnili bolj vneti, ravno za voljo teže, ki se vleže po obvezi na nje. Prt je torej le rahlo nategniti, vime naj le sloni na njem, nikar pa da bi ga prt držal po polnem k trebuhu.

Če je vime trdo, tedaj je iz kraja najbolje zdravilo smodnik, vdelaan s smetano, dvekrat na den se vriblje v trdo vime. Ako ne izda to, naj pride mazilo živega srebra na vrsto; to pa se mora pomešati s kafro, se ve, da le malo. Ali če še to ne pomaga, poskusi še z jodovim mazilom in to več dni redoma.

Ako se hoče vime že gnojiti tedaj se naj maže, kakor smo rekli, nikakor pa ne z jodovim mazilom. Če se predere ali ako je treba, vime prereže, umiva se vime samo z mlačno vodo in to, da se osnaži. Druga ni treba, rane se scelijo že same.

Pri vgnjidi treba je vime zmvitati z vodo železnega ali bakrenega vitrijola in s kafrovcem. Zoper snet je edino zdravilo kafrovec, če ta ne pomaga, pa je vsako drugo zdravilo odveč. Najbolje, da se pusti žival, kakor je.

Toliko o zdravljenji te bolezni. Dobro bode pa če gospodarji, ako je bolezen hujša, privzamejo živinskega zdravnika, nikakor pa ne pokličejo mazačev — ljudi, ki imajo za vsako tako bolezen trpentinovec ali brinjevo olje. Nikar tega! Ostro mazilo v tem le pokvari in napravi bolezen še hujo. Bolje, če storiš sam po tem, kar smo ti v tem naznanili, ne veruj pa mazačem.

Sejmovi. Dne 4. februarja na Dobrni pri sv. Juriji na Ščavnici, v Vojniku, v Jarenini, na Kalobji, v Mariboru, v Vidmu in na Zelenem travniku.

Dopisi.

Iz Ribnice. (Kladivo z napisom § 19.) Tako je zavihatel v „Slov. Gosp.“ bivši tukajšnji župan po poročilu dopisnika o volitvah ali vdarilo je na prazno. Opravičenje, češ, da se iz računov razvidi, kam dohodki tekó, to nam še ni dosti jasno, ker ne pojasnjuje, zakaj je imela Ribniška občina zadnja leta po 57 % občinske doklade, v tem, ko se tukajšnja nje posestrima, Janževivrh-Arlica, zadovoljuje in dobro izhaja s 30 % in vendar ima skrbeti za 3 šole, ter je brez dohodkov, ki jih donšajo v Ribnici sejmi. Tudi dovoljenja za godbo ne znašajo (tam niti tretjino toliko, nego tu. Kam toraj vsi ti dohodki tekó? Dalje pa je treba še vnovič zatrčiti, da je bilo več volilcev izpuščenih, poleg že omenjenega J. Krajca, kaj pa še dela tudi nek Fr. Kalíšnik, ki je svoj obojni davek tu na pošti plačal, ter pobotnici o. kr. davkarnice

dobil oktobra meseca iz rok tukajšnjega županstva? Kdo more reči, da se potem ni vedelo za-nj? — Pa če hočete, da bo po njihovem, potem treba še povedati, da res ni bil izpuščen posestnik, p. d. Pavlič, ta je prišel menda po smrti nazaj, dajat Nemcem pooblastila za volitev od svojega posestva, kajti v zapisniku volilcev ni bila upisana žena, marveč le on sam, ter se je imenik še le med volitvijo popravljal in prepisoval. O imenovanem Krajnci se je čulo govoriti, kako so ga prosili, ko se je pritoževal, da je izpuščen, naj bi jim zmešnjav ne delal, Mogoče, da se je pod kakimi pogoji tudi volitvi odpovedal; pa takó resnici v obraz biti in s paragrafi groziti, to znajo tudi le strahonje nemčurske, dasiravno bo tehtniča njihovih neresnic potegnila enkrat daleč globlje, kakor one „laži“ slovenskih, in teh se nam pri poročilih o volitvi, kakor je bila zadnja, pač ni treba nikakor posluževati. Dosti!

Iz Cirkovec. (Opominj.) V svoji št. 2 dali ste nam eno toplo za naše poljance v zavedi družbe sv. Mohorja, da so tako rekoč premalo prebujeni. Pri nas so še res nekateri trdo zaspani, za to pa se tudi ne potrudijo nabirati bogatega sadú, ki ga rodi družba sv. Mohorja. Č. g. kaplan še nabirajo za družbo sv. Mohorja. Za eden goldinarček pa si kupi človek šest knjig, v katerih najdeš veliko in pa potrebnega poduka za ta svet; tudi tam v večnosti bo ti v korist, ako si odpustkov nabereš, ki ti jih ponuja družba sv. Mohorja. Moram še stopiti pred vrata naše požarne brambe in zunaj potrkati na nje, ker zunaj je še prosta pot. Stojéč na pragu kličem: gospodje ognjegasci, imeli ste misel tudi stopiti v družbo Mohorjevo, te misli, nikar je ne zgubite, našli bote veliko in pa lepih cvetlic, ki vam bodo kinč za ta in oni svet. Ako ste Slovenci in vam po žilah teče slovenska kri, to pokažite javno pred vsemi ljudmi, ali vas je morda sram, da bi imeli na službeni obleki slovenske črke? In še tisti „F.“ na vaših kapah, ki pomeni „Feuerwehr“, proč ž njim, ako hočete Slovenci biti. In kot spoštovani ne smešite sami sebe in ne norite s tujščino. Tukaj na trdo slovenski zemlji postavite se moško in recite: Slovenci smo! Proč torej z nepotrebnimi črkami.

Mamka je Slovenka bila,

Ki me je rodila.

Slovenec sem! Slovenec bom!

S Ptujja. (Slavnost) V četrtek, dne 7. februarja t. l. priredi učiteljstvo Ptujškega okraja svojemu starosti in umirovljenemu nadučitelju v Ptujski okolici, g. Karolu Švajgel-nu, kateremu je presvitli cesar za njegovo štiri in petdesetletno trudapolno in blagonosno učiteljevanje zlati križec podelil, dostojno slavnost z naslednjim vsporedom: Ob 10. uri dopoldne bode v minoritski cerkvi slovesna sv. meša z

asistencijo, pri kateri bodo peli gospodi učitelji Miklošičevo mešo. Na to slavnosten sprevod v okoliško šolo, kjer bode g. okrajni glavar v pričo šolske mladeži in zbranega ljudstva med primernimi nagovori in petjem šolske mladine tri in sedemdesetletnemu starčku zlati križec na prsi pripel. Ob 1. uri popoldne bode v „hotelu Vojsk“ slavnosten banket pod predsedništvom g. okrajnega glavarja. Kuvert za osebo stane 1 gld. Vsak prijatelj in znanec odlikovančev, bodi-si učitelj ali neučitelj, je uljudno vabljen. Kdor se hoče banketa udeležiti, naj to v saj do 2. februarija šolskemu vodstvu v Ptujski okolici blagovoli naznaniti.

Izpod Uršeljne gore. (Podružnica.) Sv. Miklavž je dober prijatelj otrok pa tudi odrasčenih ne prezira. To se je lepo prikazalo v pretečenem 1. 6. dec. 1888, ko je v farni vasi zborovalo društvo sv. Cirila in Metoda. Zbralo se je precejšnje število kmetov in drugih, čeravno v nobenem časniku ni bilo naznanjeno. Bili smo prav zadovoljni, to se vidi, ker dosti poprašujejo, kedaj bo spet zborovanje. Najbolj je nas veselilo, ko smo videli, kako se nekateri gospodi trudijo. Prišlo jih je nekaj od daleč: naj prvo omenim č. g. dež. posl. G. Einspielerja, oni so nam v lepem in jedernatem govoru razložili pomen 40-letnega vladanja svitlega cesarja in so nam na srca polagali, da imamo v našem cesarji pravičnega, modrega in pobožnega vladarja. Potem so z nami zapeli cesarsko pesem, katero smo vsi navzoči stojé poslušali. Pozneje so nas še razveselili z drugimi pesmami in govori, za kar se jim iz srca zahvalimo. Nek razumen kmet je djal: Kolik razloček je med liberalnimi in katoliškimi poslanci! Liberalni se shajajo pri liberalnih shodih, kakor je nebodiga treba bauernbund in nemški šulverein. Zato pa v deželnem zboru vedno le to trdijo, kar od svojih soliberalcev slišijo. Ko bi mož hoteli pravični biti, prišli bi k našim zborom, tu bi se prepričali, kake želje in tirjatve imamo mi. Pa ne verjamem, da bi ne vedeli teh, le vedeti nečejo, saj smo imeli že na sv. Miklavža dan in že prej 2krat vselej enega nemškutarkega „parteljna“ zraven. Dvakrat sta bila, vsakokrat en ponemčen učitelj, enkrat je bil pa načelnik nemškega šulvereina. Nam je celo prav, da Miklavž ni prišel sam. Tako vsaj ležje izvejo, kaj mi tirjamo. Tirjali bomo naprej 6letno slovensko pa katoliško šolo. G. Einspielerja in Muri-ja pa prosimo, ki sta naša deželna poslance, da bi nas še zanaprej zagovarjala, prosimo tudi druge rodoljube, g. Šmida v Starem trgu, g. dr. Hrašovca in druge duhovnike, da bi nas podpirali. Iz zanesljivih ust sem slišal, da naša podružnica šteje že nekaj nad 110 udov, lepo je to za naše nasprotno kraje, kakor je Guštanj in Prevalje, saj tako vsak lahko sodi, da pri nas brez nasprotstva ni,

le to je žalostno, da se jih veliko pusti preslepiti od nemškutarških napetnežev, kateri pridno odsvetujeje našim, in med temi se odlikuje ena kranjska babura; odgovarjala je pred zadnjim zborovanjem, ne hodite tje, vsak bo moral 2 gld. plačati, kateri bo tje šel, tedaj je modrejše, da jih tu zapijete. In takih je še več. Zahvalimo še g. Kotnika in druge rodoljube, da so nam to društvo vstanovili, saj se človek lahko dosti lepega nauči, česar še prej gorski kmet ni slišal. Prosimo le gg. govornike, da se nas vsmilijo s svojim naukom. Kmet pri nas še ni tako liberalen, le samo poduka je potreben. Tiste kmete pa opominjam, kateri še niso pristopili, da naj vsaj pri prvem zboru to storijo. S.

Od Vel. Pirešiče. (Pritožba.) Naše županstvo je vrnilo c. k. okrožni sodnji v Celji njene nemške dopise. A ta je županstvo tožila pri c. kr. okrajnem glavarstvu. In le-to je odločilo, da se morajo nemški dopisi sprejeti, pa da se županstvo lahko pri c. kr. višji deželni sodnji pritoži. Županstvo se je zoper to pri vsakem c. k. ministertvu pritožilo. Zdaj bomo pa videli, kaj ono poreče. So-li občine slovenske res zavoljo uradnikov, ki slovensko ne znajo, ali znati nečejo, ali so le uradniki zavoljo ljudstva? No, bodemo le videli, ali na Dunaji tudi tako mislijo, kakor v Celji; ob svojem času Vam še poročam. Kaj nam je pa novo leto prineslo? Pri nas najpoprej celo trupo drznih tolovajev, kateri so v grad kneza Salm v Novem Celji vlomili, pa blagajnico, ki je bojda 6 centov tehtala, odnesli, na voz naložili in glej nesreče! Voz se jim polomi. Zdaj je treba drugi voz ukrasti, in potem je še le šlo tje do Žalskega pašnika. Tam so pa močno železno „kaso“ razbili. Kar je v njej bilo, vzeli in šli spat. A slava Žalskim vrlim žendarjem! Tolovaji še niso dobro spali, že so jih žendarji zasledili, njih na domu zvezali in v Celje pod ključ djali. Tu se jim bo lahko sanjalo o mesu in klobasah, katerih so imeli celi voz nebokičenih. To so Vam bili zreli tički. Le na grade, cerkve, kupce so imeli namen; pa tudi kapunom in puranom in prešičem niso prizanesli. Škoda, da pri nas Sibirje ni; za take lopove bi bilo ravno prav. J. K. Savinjski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kar je liberalne gospode v gosposki hiši drž. zbora, pripravlja se na boj zoper načrt postavbe o „kmečkih domovih“, vendar pa ni dvoma, da ga vzprejme večina v gosposki hiši. — Z novo šolsko postavbo je neki vladi resnica in razni listi že imajo načrt enake postavbe v svojih predalih, ni pa gotovo, če je to tudi načrt vlade. Po tem načrtu bi bile šole verske in poleg njih bile bi